

Editorial

Entrant en una nova legislatura

Autora

Elvira Riera i Gil
Secretaria de Política Lingüística

La publicació d'aquest número de Llengua i Ús coincideix amb un moment propici per a la reflexió. S'inicia una nova legislatura a Catalunya, i aquest començament d'etapa ocorre en un context marcat –entre altres coses– per dos factors d'índole diferent: d'una banda, les importants restriccions econòmiques en els pressupostos públics (i privats); i de l'altra, les incògnites sobre la legislació lingüística que plantegen la sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, de 26 de juny, sobre l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006, i els recursos presentats contra lleis aprovades pel Parlament de Catalunya com la Llei d'acollida de les persones immigrades i retornades a Catalunya, el Codi de consum, la Llei d'educació o la Llei de cinema.

En aquest context, el número que us presentem s'obre amb sengles articles de Bernat Joan i Paquita Sanvicén, secretari de Política Lingüística i directora de Planificació i Foment respectivament, que fan balanç de la tasca que s'ha portat a terme en els darrers anys i reflexionen sobre el futur.

D'altra banda, la secció Models inclou també una contribució d'Isidor Marí, president de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, que explica el procés d'elaboració de la nova gramàtica normativa. Es tracta d'un projecte de gran envergadura i complexitat, que serà innovador especialment en el camp de la sintaxi, ja que s'ha enfocat des d'una perspectiva alhora composicional i convergent de la llengua i pretén donar compte dels trets principals de la variació geogràfica i funcional. Tal com es planteja, la nova gramàtica normativa serà un instrument imprescindible per a totes les tasques relacionades amb el corpus de la llengua, tant des del punt de vista de l'assessorament lingüístic com de l'ensenyament, i tindrà també impacte en l'ús.

En la secció Experiències, el professor Carles Castellanos i la terminòloga Anna Llobet exposen l'elaboració d'un lèxic de cuina amaziga; el periodista Roger Palà contextualitza l'experiència Hip-hop.cat en el context de l'arribada del rap a Catalunya i la progressiva incorporació de la llengua catalana a aquest estil musical. A més, el psicòleg David Duran aborda l'aprenentatge cooperatiu en les classes de català; Rafael Lemus, professor d'institut, exposa una experiència de didàctica de la sociolingüística a l'educació secundària, i Glòria Rendon, de l'Ajuntament de Barcelona, i Mònica Claveguera, de la Secretaria de Política Lingüística, descriuen un projecte d'acompanyament a nuclis familiars reagrupats amb un component lingüístic rellevant.

La secció Instruments inclou tres recursos. En primer lloc, Elisabet Alenyà, tècnica de normalització lingüística, presenta els programes dels nivells Inicial C1 al CNL del Maresme. En segon lloc, David Paloma, professor universitari, aborda l'escriptura dels numerals en els mitjans de comunicació. Finalment, Laura Santamaria, també professora universitària, aporta eines per a la representació del llenguatge col·loquial dels joves en els mitjans de comunicació.

Pel que fa a la secció Recerca, Joan Solé i Albert Fabà hi presenten un article en què analitzen l'evolució històrica dels cursos de català per a adults a partir de dades quantitatives d'inscrits.

Tanquem l'editorial amb un record per a Joan Solà, referent indiscutible per al conjunt del col·lectiu professional al qual s'adreça Llengua i Ús. Joan Solà, a més d'una personalitat d'una gran magnitud intel·lectual, un lingüista extraordinàriament lúcida, i un ciutadà compromès que va ser capaç de sacsejar la consciència social i política del nostre país, era també –i *sobretot* per a molts de nosaltres- un professor estimat, una persona amb una gran humanitat, propera, condescendent i sempre disposada a donar un cop de mà, un bon consell o una felicitació per la tasca diària dels professionals de la llengua. Una mostra d'aquest tarannà va ser el missatge que, molt pocs dies abans de morir, va adreçar al grup de treball que acabava de consensuar l'Acord sobre l'ús no sexista de la llengua, fet públic recentment: “Em sembla un text excel·lent i no sé com us en heu sortit amb tantes mans. Us en felicito profundament, no hi tinc res a dir. Per molts anys”.

Enyorarem molt Joan Solà, però de ben segur que també serem capaços de projectar cap al futur els seus ensenyaments i de fer nostra la seva visió lúcida, realista, sempre enèrgica i engrescadora, del treball amb la llengua. Ho podrem fer com a professionals sovint vocacionals i apassionats, però alhora rigorosos, que majoritàriament som –o aspirem a ser.

